

Grane tame

Belošević, Josipa

Undergraduate thesis / Završni rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Academy of Fine Arts / Sveučilište u Zagrebu, Akademija likovnih umjetnosti**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:215:399072>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-13**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Fine Arts in Zagreb](#)

JOSIPA BELOŠEVIĆ

“GRANE TAME”

mentor: red.prof.dr.art ROBERT ŠIMRAK

Završni rad na preddiplomskom studiju Grafika

Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu

2019./2020.

Ove akademske godine glavni fokus mi je bio na digitalnoj umjetnosti. Rad na wacom grafičkom pen display tabletu na akademiji, te manjem grafičkom tabletu u slobodno vrijeme. Uz digitalne radove napravila sam i neke tradicionalne olovkom na papiru.

Prvi radovi inspirirani su morbidnom tematikom dječjeg stripa “Garfield” gdje poznati mačak je najveća noćna mora svojeg vlasnika, Jona, kao čudovišta u pričama H. P. Lovecrafta. Pretvaranje nevinoga u monstrozno, strašno i neoprostivo je bio meni zanimljiv proces, pogotovo u digitalnoj tehnici.

Sljedeća dva rada su trebala biti dio veće serije, Bogovi i ljudi, no nedostatkom vremena su ostali nedovršeni. Također su rađeni u photoshopu, uz reference tijela slagana u programu ‘Poser’. Proučavanjem njihove mitologije, prikazala sam ih na način kako ih ja vidim, za razliku kako su zapravo prikazivani kroz povijest.

Nekoliko idućih digitalnih radova su moj način nošenja sa stresom, suočavanja sa unutarnjim problemima. Uz to je glavni aspekt radova čista bijelina, savršenstvo, koja probija kroz crnilo i ružnoću.

Zmije su rađene u velikim formatima, estetski ugodne za gledat. Jedna je crna, a jedna je bijela, isprepletene su međusobno no nikada se ne dodiruju. Njihovi putevi su zamršena mreža, ali nikada se zapravo ne susretnu.

Sljedeća serija radova više naginje apstrakciji, isprobavanju kistova i igranju perspektivom u digitalnom formatu sa velikim uzorom na Rorschachov test mrlja. Većina motiva ovih radova su lubanje, fiktivne ili životinjske, no teško ih je razaznati iz prve. Nered i kaos se gledatelju prilagođava u složenu sliku, bilo da gledatelj sam to uoči ili da mu netko pokaže.

Portreti koji slijede su moj pokušaj da, ono što ja smatram savršenime, prikažem da idalje uz nekakve mane može biti lijepo i privlačno. Radovi koji prikazuju ljepotu nesavršenoga.

Posljednja serija u ovom dokumentu je priča o postapokaliptičnom svijetu inspiriranom kulturnim filmovima "Terminator" i idejom što bi bilo da su mašine dosegle svoj cilj. Također, priča je bazirana na lagano dotaknutom aspektu u filmu koji predstavlja mogućnost da terminatori postanu svjesni sebe i svog postojanja. Pratimo priču Bezimenog robota koji prolazi kroz pusti svijet, bez cilja, bez zadatka; nailazeći na olupine drugih mašina davno ugašenih. Ovaj rad dovodi u pitanje čovječanstvo i razliku između čovjeka i mašine, tj postoji li uopće kakva razlika.